

SERIES Hope cluster โควิดนี้ยังมีหวัง

Hope cluster โควิดนี้ยังมีหวัง ลำดับที่ 3

เรียบเรียงโดย ชัยวัฒน์ อหันทรัก

“ชื่อรัตนชัย ชื่อเล่น นิว อายุ 24 ปี อยู่แถว ๆ สายไหม ตอนนี้ทำงานร้านอาหาร KFC”
 เมื่อก่อนทำงานที่ร้านอาหารบ่อเงิน คลองสี่ ตำแหน่งหน้าที่เป็นเด็กเสิร์ฟ ทำงานมาได้ประมาณเกือบ ๆ ปี แต่พอช่วงโควิด-19 เมื่อต้นปี 2563 ตอนนั้นยังไม่ได้ส่งผลกระทบอะไร จนมาช่วงที่รัฐบาลสั่งล็อกดาวน์ เมื่อประมาณเมษายน 2563 ทุกอย่างดูเลวร้ายไปหมด เริ่มจากลดเงินเดือน ตอนนั้นรับค่าแรงวันละ 200 บาทต่อรายวัน ทำงานตั้งแต่ 15.00 น. เลิกเที่ยงคืน ทิปได้วันละ 50-70 บาท พอเจอมาตรการของรัฐ กลับมีรายได้ต่อวันเหลือ 100 บาท จนในที่สุดทางร้านก็ให้ออก เพราะไม่มีคนมานั่งกิน ร้านปิด ห้ามกิน ห้ามนั่ง ตอนนั้นร้องไห้เลยตกงาน จะเอาอะไรกิน ไหนจะแม่ จนในที่สุดก็ได้งานใหม่ เนื่องจากแถว ๆ นั้น มีบ้านจัดสรรเกิดขึ้นเยอะ

จึงไปทำร้านเหล็กตัด กินค่าแรงวันละ 250 บาท วันอาทิตย์หยุด ได้ประมาณ 3 เดือน จนเกิดอุบัติเหตุเหล็กหล่นทับมือ ไม่สามารถทำงานต่อได้ เจ้าของไม่รับผิดชอบ เขาให้ออก ไม่มีสวัสดิการอะไรเลย รักษาตัวเกือบ ๆ เดือน ดินะที่มีบัตร ATM ทำเอาไม่มีประกันค่ารักษาจากอุบัติเหตุ ตอนที่แม่สบายแม่ก็มาคอยดูแล แล้วได้พี่ ๆ ค่อยช่วยเหลือเรื่องอาหารการกิน พาไปหาหมอ จนอาการดีขึ้นเรื่อย ๆ

เพื่อนก็ชวนไปทำงานที่ KFC แถว ๆ บิ๊กซีคลองสี่ รายได้ในตอนนั้นถ้าขยัน ๆ ริงหน่อยได้ 15,000 บาท แน่ ๆ แถงมีสวัสดิการต่าง ๆ มีประกันสังคม ในช่วงที่รณรงค์ให้คนทำงานที่บ้าน การสั่งเยอะขึ้น รายได้ก็ดีขึ้น ตอบโจทย์พวกไรเดอร์ส่งอาหารเติบโตอย่างก้าวกระโดด ควบคู่กันไปกับการสั่งซื้อออนไลน์ ในขณะที่คนมานั่งทานในร้านเริ่มลดน้อยลง เพราะป้องกันเว้นระยะห่างลดการแออัดของลูกค้า แม้รัฐจะผ่อนปรนช่วงกลาง ๆ ปี 2563 ทางบริษัท KFC ก็เล็งเห็นว่าควรยกเลิกสายส่งของ KFC เพื่อลดต้นทุน แต่หันไปเชื่อมโยงกับระบบใหม่กับไรเดอร์ส่งอาหาร เช่น แกร็บฟู้ด, ฟู้ดแพนด้า, โลงันแมน ทำมาได้ 2 เดือนนิด ๆ จนสิ้นปี 2563

“ครั้งนี้ วิกฤตชีวิตจริง ๆ ที่แรกคิดว่าจะรุ่ง แทนที่จะมีเงินเก็บ แต่ความฝันก็ถูกพังทลายลงเพราะโควิด ผมอยู่ฝ่ายจัดส่งอาหาร KFC ก็เลยถูกเลิกจ้าง แล้วไปสมัครเป็นพนักงานขายในร้าน KFC อีกที ทำอยู่สายใหม่ เป็นพนักงานรับออเดอร์ลูกค้าหน้าร้าน บางทีก็ไปจุดบริการไอร์ฟลูเรจเงินเดือนเริ่มต้นเกือบหนึ่งหมื่นบาท หักไปหักมาลดลงไปอีกสามพันกว่าบาท ทำงาน 9 ชั่วโมงทุก ๆ วัน หยุด 1 วันต่อสัปดาห์ ดีที่แม่ก็คอยให้กำลังใจ ยังมีคนลำบาก แม่พูดแบบนี้อยู่เสมอ”

เมื่อก่อนตอนเป็นพนักงานส่ง KFC เคยให้แม่ 3 พันบาทต่อเดือน ตอนนี้อยู่แค่ 1,500 บาทต่อเดือน ขอให้อยู่ตัวก่อนแล้วจะเพิ่มให้แม่อีก เพราะตอนนี้ค่าใช้จ่าย ไหนจะค่าเช่าห้อง พึ่งมาอยู่กับแฟนใกล้ที่ทำงาน มาช่วยแฟนขายเสื้อผ้าหลังเลิกงาน แฟนก็ทำงานบริษัทด้วย ช่วยกันสร้างเนื้อสร้างตัว อนาคตอยากทำงานดี ๆ งานมั่นคง งานประจำ พวกสายงาน IT เพราะจบวุฒิปวช. สาขาคอมพิวเตอร์ อยากมีรถยนต์ขับ แต่ตอนนี้ใคร ๆ ก็ลำบาก อดทนกันไปก่อน ยิ่งช่วงระบาดรอบที่ 3 ตกงานกันเยอะ ประหยัด ไม่มีหนี้ อายไปกู้เงินเขา เพื่อนให้ค่าประกัน กลัวเพื่อนเบี้ยวหนี้

ส่วนสวัสดิการต่าง ๆ ของรัฐ ได้เข้าร่วม ม.33 รับ 4,000 บาท โครงการคนละครึ่งแฟนได้ แต่ผมสมัครไม่ทัน มันหมดไวมาก ๆ อยากให้รัฐออกโครงการดี ๆ แบบนี้มาอีก

โอกาสจะฉีดวัคซีนใหม่ คิดว่า ไม่นะ กลัวเข็ม แต่เสียสละให้ทุก ๆ คน ไปฉีดดีกว่าสร้างภูมิคุ้มกันเยอะ ๆ เชื่อนะ พอเชื้อโรคโควิดตายหมด ก็หยุดโรคได้ กลับมาเป็นปกติ

ปกติถ้าวันหยุดตรงกับกับแฟน ก่อนเปิดร้านช่วงเย็นจะไปทำบุญที่วัด ให้อาหารปลาขอพร ขอให้แม่แข็งแรง ขอให้มีความไม่ลำบาก หากเปรียบเทียบช่วงก่อนโรคโควิดจะระบาดให้ค่าของความสุข 100% และในระหว่างที่ยังระบาดรอบที่ 3 ความสุขลดลงเหลือ 60%

สัมภาษณ์ เมื่อวันที่ 30 เมษายน 2564